

A' chlaach-làrrtaís

Am brat-ùrlair seunta

An teacs a William Edmonds
Na dealbhan Shelagh McNicholas
agus Robert McPhillips
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

Chun na fàsaich

Bha an t-uisge ann.

Bha Yasmin, Seoc agus Iain
a' cluich a-staigh.

Bha iad nan suidhe air brat-ùrlair
a' dèanamh mìrean-measgaichte.

Thuir Yasmin, “Tha mise sgìth dhen seo.
B' fheàrr leam gu stadadh an t-uisge.”

“B' fheàrr leam gun robh sinn ann an
àiteigin teth,” arsa Seoc.

B' fheàrr leam gu sgèitheadh am brat-ùrlair
seo air falbh,” ars Iain.

“Nach iarr sinn rudeigin air a’ chloich-iarrais?” arsa Yasmin, agus thug i clach bheag a-mach às a pòcaid. Bha a’ chlach pinc, glas agus gorm, agus bha toll na meadhan. Chuir Iain a chòrrag dhan toll. Dhùin iad uile an sùilean an uair sin agus rinn iad cagar beag, “Aon ... dhà ... trì ... Bu mhiann leinn ... !”

Nuair a dh'fhosgail iad an sùilean a-rithist
bha iad a' sgèith air a' bhrat-ùrlair.

Suas, suas gun deach iad, thairis air na
taighean, thairis air na craobhan agus suas
thairis air na sgòthan, gus an do ràinig iad
an t-adhar gorm.

“Saoil càit an toir am brat-ùrlar sinn?”
arsa Yasmin.

“Àiteigin teth tha mi 'n dòchas,” arsa Seoc.

Fada fada air falbh sgèith iad, thairis air
na beanntan agus thairis air a' mhuir.

Mar a b' fhaide dh'fhalbhadh iad 's ann a
bu bhlàithe bha an t-sìde a' fàs.

Bha a' chlann a' fàs na bu bhlàithe agus na
bu bhlàithe.

“Nach tèid sinn sìos feuch am faic sinn
càit a bheil sinn?” ars Iain.

Gu socair thàinig am brat-ùrlair a-nuas
às na speuran.

Nuair a thàinig am brat-ùrlair a-nuas
choimhead a' chlann mu chuairt.

Bha iad a' faicinn gainmheach sa h-uile
h-àite.

“Tha sinn ann am fàsach,” arsa Yasmin.

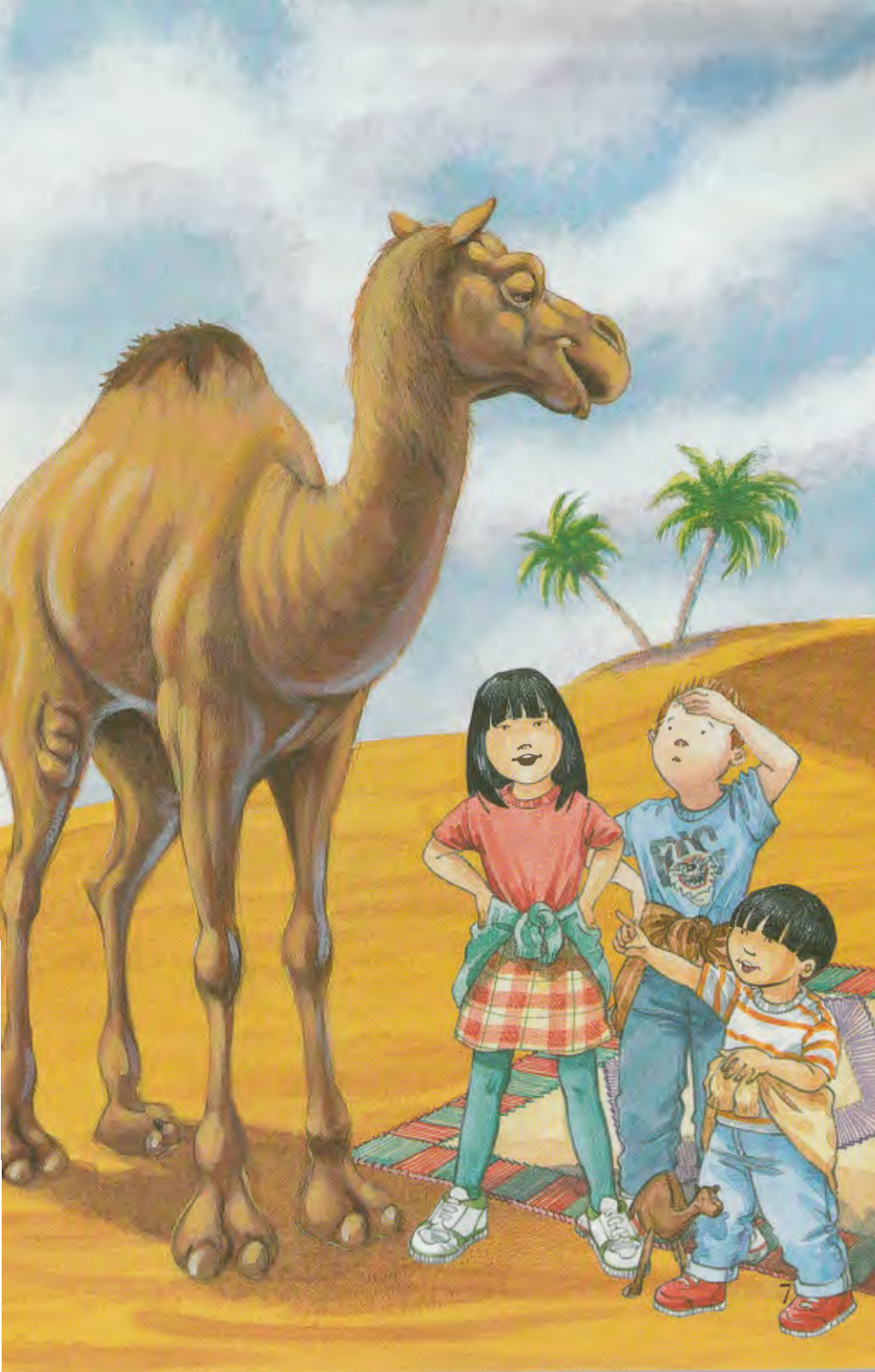
“Agus tha mise a' faicinn càmhhal,” arsa Seoc.

Thionndaidh an càmhhal mu chuairt nuair
a chunnaic e a' chlann agus dh'fhaighnich e,
“Dè tha sibh ag iarraidh an seo?”

“Tha sinn ag iarraidh marcachd,” thuirt Iain.

“Sreapaibh suas air mo dhruim,” ars an
càmhhal, “agus bheir mi fhèin cuairt sibh.”

Dh'fhalbh an càmhhal leotha tarsainn na fàsaich.

Cha robh ri fhaicinn ach gainmheach sa h-uile h-àite.

“Saoil càit a bheil sinn a’ dol?” thuirt Yasmin.

“Tha i uabhasach teth,”
ars Iain.

“B’ fheàrr leam gun
robh deoch againn.”

“Nam b’ e càmhalan a bhiodh annainn,
rachadh sinn ùine mhòr gun deoch,” arsa Seoc.
Dìreach an uair sin ruith an càmhhal
gu mullach cnuic.
Stad an càmhhal an sin.

“Nach seall sibh a’ phioramaid!”

arsa Yasmin.

“Tha i eireachdail,” arsa Seoc. “Nach tèid sinn suas thuice?”

Chaidh an càmhail a-null chun na pioramaid.

Ach thòisich a’ ghaoth a’ sèideadh an uair sin.

Sheub i a' ghainmheach agus chaidh i ann an sùilean, cluasan agus suas sròinean na cloinne. “Feumaidh sinn faighinn dhan fhasgadh,” arsa Seoc.

“Seall! Siud doras. Thèid sinn a-steach an siud.”

Phut a' chlann an
dorras trom,
dh'fhosgail e
agus chaidh iad
a-steach dhan
phioramaid.

Bha i uabhasach fuar dorch a-staigh an sin.
“Cha toil leam a bhith a-staigh an seo,” ars Iain.
“Seall!” dh'èigh Yasmin. “Tha a' ghaoth
a' dùnadh an dòrais. Greasaibh oirbh!
Mach à seo leinn san spot.”

Ruith a' chlann a-mach às a' phioramaid
dìreach ann an tìde. Dhùin a' ghaoth an
doras le brag às an dèidh!

“S ann an deagh àm a fhuair sinn a-mach às
an siud,” arsa Yasmin.

“Tha mise ag iarraidh air falbh on
ghainmhich seo,” arsa Seoc.

“Agus tha mise airson a
dhol a dh'àiteigin fuar,”
thuirt Iain.

Mar sin, dh'fhàg
a' chlann slàn aig
a' chàmhail agus shuidh
iad air a' bhrat-sheunta.

Chun a' Phòla a Tuath

Dh'èirich am brat-seunta suas thairis air a' ghainmhich, thairis air a' mhuir agus air na beanntan. Mar a b' fhaide a rachadh iad 's ann a b' fhuaire bha i a' fàs.

“Seall shìos an siud,” ars Iain.

“Tha a h-uile h-àite geal.”

“Nach tèid sinn sìos a choimhead,” arsa Seoc.

Gu socair thàinig am brat-ùrlair sìos às na speuran.

Nuair a stad am brat-ùrlair,
choimhead a' chlann mu chuairt.

Bha tòrr mòr sneachda ann.

“Tha mise a’ faicinn rèin-fhiadh,” ars Iain.
Thionndaidh am fiadh mu chuairt nuair a
chunnaic e a’ chlann.

“Dè tha sibh ag iarraidh?” dh’fhaighnich e.

“Tha sinn ag iarraidh a dhol chun a’ Phòla
a Tuath,” ars Iain.

“Leumaibh air an t-sleidse agus bheir mise
sibh cho fada ’s as urrainn dhomh,” thuirt
an rèin-fhiadh.

Mach a dh'fhalbh an rèin-fhiadh tron t-sneachd. Cha robh a' chlann a' faicinn ach sneachd, sneachd agus tuilleadh sneachd anns gach àite.

“Tha mo shròn-sa fuar,” arsa Yasmin.

“S e mo chluasan-sa tha fuar,” arsa Seoc.

“Tha h-uile pàirt dhìomsa fuar,” ars Iain.

“Am faod sinn stad? Chan urrainn dhòmhsa a dhol nas fhaide. Tha i ro fhuar dhomh.”

“Nach dèan sinn taigh-sneachda?” arsa
Yasmin. “An uair sin bidh sinn blàth.”
Rinn a’ chlann taigh-sneachda mòr.

Bha e glè bhlàth na
bhroinn.

Rinn a’ chlann
leabaidh leis
a’ bhrat-ùrlair agus
cha b’ fhada gus an
robh an triùir nan cadal.

Bha Iain ag aisling gun robh e a' dèanamh bodach-sneachda. Chunnaic Seoc aisling gun robh e a' dol sìos beinn uabhasach luath, air sleidse. Chunnaic Yasmin aisling mu mhathan-sneachda mòr a bha a' feuchainn ri faighinn a-steach dhan taigh-sneachda. Dhùisg Yasmin agus eagal mòr oirre. Dhùisg Iain agus Seoc cuideachd an uair sin.

Chuala a' chlann fuaim air taobh
a-muigh an taigh-sneachda. IBH IBH
IBH chuala iad.

“Dè bha siud?” arsa Yasmin.

Choimhead iad uile a-mach às an taigh-
sneachda agus an sin bha mathan-
sneachda mòr geal.

“Halò,” ars am mathan-sneachda.

“Tha mi air tighinn airson ur toirt chun a’ Phòla a Tuath.” Leum a’ chlann uile air a dhruim agus a-mach a dh’fhalbh e leotha chun a’ Phòla a Tuath.

Chunnaic iad beanntan-deighe, ròin, sionnaich gheala agus gearran.

Bha i a’ sìor fhàs na b’ fhuaire agus na b’ fhuaire.

Mu dheireadh dh'èigh am mathan-sneachda,
“Seo sinn a-nis aig mullach an t-saoghail.
Seo am Pòla a Tuath.”

“Seall suas dhan adhar,” arsa Yasmin.

“Tha e dearg, buidhe, uaine agus gorm gu
lèir.”

“Tha e eireachdail!” thuirt Iain.

“S e a tha,” ars am mathan-sneachda,

“ach tha i fada ro fhuar dhuibh an seo.

Nach fhalbh sibh dhachaigh a-nis?”

Mar sin dh'fhàg Yasmin, Seoc agus Iain slàn aig a' mhathan-sneachda agus shuidh iad air a' bhrat-ùrlair. Dh'èigh Iain sìos ris a' mhathan-sneachda, "Tapadh leat airson na cuairt!" An uair sin sgèith am brat-ùrlair suas dhan adhar gu sgiobalta.

“Dè tha sibh air a bhith a’ dèanamh?”
dh’fhaighnich an athair agus e a’ coiseachd
a-steach dhan rùm.

Bha iadsan an sin nan suidhe air a’ bhrat-ùrlair.

“Dè am fuaim uabhasach a bha siud?”
dh’fhaighnich e.

“Uill,” arsa Yasmin, “’s e stòraidh glè fhada
a tha sin.”

Foillsichearan Foghlaim Heinemann
Halley Court, Jordan Hill, Oxford OX2 8EJ
earrann de Fhoghlam agus Foillseachadh Proifeiseanta Reed Earr.

OXFORD MELBOURNE AUCKLAND
IBADAN JOHANNESBURG BLANTYRE GABORONE
PORTSMOUTH NH (USA) CHICAGO

© William Edmonds 1997

A' chiad fhoillseachadh 1997
A' chiad fhoillseachadh sa Ghàidhlig 2005

A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

2005, 2004, 2003
10 9

© na Gàidhlig Stòrlann Nàiseanta na Gàidhlig às leth nan Ùghdarrasan a tha riochdaichte air MRG. Na còraichean uile glèidhte. Chan fhaodar pàirt sam bith dhen leabhar seo ath-riochdachadh an cruth sam bith no an dòigh sam bith gun chead ro-làimh bho Stòrlann Nàiseanta na Gàidhlig/Acair.

Data Catalogadh ann am Foillseachadh an Leabharlann Bhreatainn
Gheibhear clàr-catalogaidh airson an leabhair seo bho Leabharlann Bhreatainn.

Tha William Edmonds a' dleasadh còir mhoralta airson a bhith air a chomharrachadh mar ùghdar na h-obrach seo.

Clò-bhuailte le Scotprint, Haddington.

LAGE/ISBN 0 86152 634 1